

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 299

ČERVEN-SRPEN 2021

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

V minulém čísle Kůry jsme se na této stránce radovali, že se zlepšující se pandemickou situací dorazilo do našich luhů a hájů rozvolnění přísných protikoronavirových pravidel a naše činnost se opět mohla rozběhnout v obvyklém tempu. A rozběhla se – setkávali jste se na rodových schůzkách, proběhla brigáda spojená s výpravou v indiánském oblečení a potkali jste se i na tradiční zakončovače. Pro nás skeptiky je až k nevíře, že se dokonce i letní tábor uskutečnil v obvyklé délce a že jej předčasně neukončil některý z desítek provedených antigenních testů na koronavirovou nákazu. Ne že bych se obával, že na některého účastníka vyskočí zpoza jednoho ze vzrostlých smrků v okolí tábořiště zničehonic nějaká ta delta mutace onoho bacila, který už přes rok a půl hýbe celosvětovým koloběhem, ale při „spolehlivosti“ testovacích sad jsem opravdu nebyl přesvědčen, že se nějaký ten chybný výsledek testu nepostará o pořádnou táborovou patálii.... Naštěstí se tak nestalo a my jsme si tak opět mohli ve Štítech užít více než dvoutýdenní společné budování, soupeření, rozcvičkování, hraní, zpívání, vaření, sekání, řezání, moknutí, sušení, klíšťatchytání i klíšťatvytáčení, bahnění, hlídkování, cachťání, etapování, portování, sportování, uklízení, bodování a vůbec veselé pinožení všeho druhu a na konci stejně jako loni litování, že to všechno tak rychle uteklo, a hořekování, že těch sedmnáct dní bylo prostě málo. Ovšem tak to má být, kamarádi! Jistě mi dáte za pravdu, že je lépe osušit něco slziček lítosti při závěrečném loučení, než plakat do spacáku v celém průběhu tábora nad nekonečným čekáním na jeho závěr 😊

V těchto chvílích si užíváte další šťastné prázdninové kratochvíle se svými rodiči, prarodiči, sourozenci či kamarády a nabíráte síly pro další školní a tím pádem i kmenový rok. Užijte si léta u vody, v lese, na zahradě, v horách nebo snad u moře, přibalíte-li si s sebou do batůžku 299. číslo Březové kůry, můžete si ještě jednou přehrát ve vzpomínkách Tábor deštivých nocí, k němuž se vrací nejen jeden článek na následujících stránkách.

Vězte však, že pro ty z vás, kteří budou za nějaký ten týden netrpělivě vyhlížet zvadlo k další kmenové zahajovače (a já doufám, že takových je mezi vámi naprostá většina), již chystá Kmenová rada další nabitě kalendárium společných akcí. Tak tedy pěkné prázdniny a na viděnou!

Sa. TAWASUTA

PŘEDTÁBOROVÁ BRIGÁDA A INDIÁNSKÁ VÝPRAVA

19.-20. ČERVNA 2021

Sraz byl v osm ráno na klubovně, kde jsme se všichni otestovali. Odtamtud jsme všichni společně jeli na tábořiště do Štítů. Tam nám TAWASUTA řekl, co všechno

je potřeba udělat, a rozděl nám práci. Část se vrhla na kuchyň, někdo šel kopat latríny, a my „káňatice“ s Eddie šly čistit tůňku od bahna. Pak jsme teda byly pěkně špinavé... V kuchyni bylo potřeba spravit trámy, stoly a lavičky, a vlastně ji celou podepřít. Až bylo to hlavní hotovo, tak se dělaly týpiovky, nosily postele a dělalo dřevo do kuchyně,

sekaly se kopřivy atd... Kolem třetí hodiny potom hodně lidí odjelo a když se ty práce dodělaly, měli jsme volno. Někdo šel do tůňky, někdo bral Samotářovi s Imnuem boty a někdo nedělal vůbec nic.

Na večeri byla gulášová polévka a Mohawkové si udělali maso na nějaké kamenné desce 😊. Po večeri ještě probíhal zaplétací kurz (nebo vláček) a potom jsme si všichni zahráli městečko Palermo. Byla to sranda a myslím, že jsme si to celkem užili. Potom jsme si šli vyčistit zuby a spát.

Ráno jsme se po budíčku a po snídani převlékli do indiánského oblečení a dali těžké věci a velké batohy Grizzlymu do auta, který je pak odvezl na klubovnu do Hoštejna. S lehkými batohy a indiánskými taškami jsme se po rozloučení s Mohawky pěšky vydali na cestu zpět do Zábřeha. Téměř celou cestu jsme šli podle proudu

řeky Březné, kterou jsme pak dvakrát museli přebrodit. Bylo teda příšerný vedro, takže z nás celkem dost lil pot. Zastavili jsme se i na jídlo a někteří toho využili i pro malé svlažení nohou v řece 😊.

V hospodě na Drozdovské Pile jsme si, kdo chtěl, koupili nanuk nebo nějaké pití. Za chvíli jsme už dorazili do Hoštejna na klubovnu tamějších skautů a vyzvedli si svoje věci. Potom už jsme šli na vlak... Pěkně po sluníčku, mimochodem bylo asi 30 °C, a téměř všichni jsme měli pocit, že pomalinku umíráme vedrem. Při čekání na vlak jsme si se Sedmíkráskou na kachličky nakreslily mřížku a hrály jsme piškvorky. Vlakem jsme pak dojeli do Zábřeha, odkud jsme se dostali každý po vlastní ose domů.

Sg. Čivava

ZAKONČOVAČKA

25. ČERVNA 2021

Sešli jsme se u sokolovny, kde jsme se všichni otestovali. Pískl se nástup a šlo se na první hru. Jeden si vzal šátek na hlavu a byl babička. Ostatní si stoupli do kruhu a chytli se za ruce. Babička chodila v kruhu, a říkala: Šla jsem na trh, a koupila jsem... A řekla cokoliv. Když řekla že koupila něco jiného než jed, nesměli jsme se pohnout. Když ale řekla, že koupila jed, musela nás honit, a koho chytla, ten se stal babičkou. Pak byly 2 babičky a byla to docela sranda. Potom jsme se rozdělili do dvou týmů. Týmy si stoupily naproti sobě, a když se řeklo teď, vyběhl jeden z každého týmu. Když se srazili, tak si dali kámen, nůžky, papír, teď, a kdo vyhrál, běžel dál. Tým měl za úkol, aby se všichni z týmu dostali na druhou stranu, tedy k druhému týmu. Pak jsme se opět po týmech vrhli na další hru. Stali se z nás ptáčci. Eddie dala do každého týmu 1 klobouk, a to bylo naše hnízdo. Po louce rozsypala vršky od flašek, a my jsme je museli za použití prstů na nohou nosit po jednom do hnízda. Pak jsme dostali povolení použít ruce, ale ne dlaně. Já jsem použila pusu. Pak se v každém týmu určila 1 straka, která měla za úkol po jednom krást vršky z hnízda druhého týmu. No asi si dokážete představit, jak jsme se u toho nasmáli... Eddie pískla konec hry, a my jsme počítali vršky. Bylo jich fakt hoodně... No a přišel čas na poslední hru. Hra se jmenovala Bobeš. Postavili jsme se do řady vedle sebe, a zakryli si oči. Eddie s Dredy chodily podél řady a když na někoho poklepaly, stal se z nich Bobeš. Bobeš byl němý. Holky pak řekly, že Bobeš je určený, a my jsme chodili po louce a ptali jsme se sebe navzájem: Bobeš? Když daný odpověděl Bobeš, věděli jsme, že Bobeš není, protože Bobeš je němý. Ten pravý Bobeš si zatím chodil po louce a když se ho někdo zeptal Bobeš, tak jen tiše přikývnul. Cílem každého bylo odhalit Bobeše. Bobešů postupně přibývalo, až byl čas jít domů. Zakončovačku jsme zakončili nástupem a pokřiky. Myslím, že jsme si to všichni moc užili. Tak ahoj zase na táboře.

Sg. Sedmikráska

TÁBOR DEŠTIVÝCH NOCÍ

1. - 17. ČERVENCE 2021

Začátek července, začátek prázdnin. A tradičně i začátek skautského tábora kmene Shawnee ze Zábřeha a kmene Mohawk z Příbrami. Jaro bylo plné napětí, protože epidemiologická situace nebyla úplně nejlepší, nakonec jsme ale mohli vyrazit a v počtu asi čtyřiceti lidí prožít krásných 17 dní v přírodě pod (většinou) modrou letní oblohou. Bez roušek, bez internetu, bez počítačů...

Tábor začíná ve čtvrtek prvního července stavbou tábora – týpí, kuchyň, umývárna, dřevo, latríny a další a další věci, které je nutné postavit. Díky velkému počtu pracovníků je většina práce hotova během prvních dvou dnů, takže v sobotu dopoledne mohou přijet ti nejmenší, kteří tu s námi budou jen týden, a odpoledne již může začít program – seznamovací hry a malování placek, které se večer jdou pověsit na strom.

Od pondělí pak naplno běží táborový program. Jen vzpomeňme na výrobu táborových triček, na simulaci autonehody a následnou záchranu zraněných, na indiánský den. Na opět povedenou Portu, obchodku, burzu. Na eco den, Zrcadlo nebo na noční hru. Vzpomeňme na tradiční, a pro většinu asi otravné, ranní rozcvičky nebo

koupání v tůňce, na večerní veselé zpívání a hry v týpí u věčného ohně, na klidné zpívání večerní písně nebo na tajemné noční hlídky. Pro náhodné čtenáře je toto jen záznam toho, co se na táboře událo. Pro účastníky to jsou však konkrétní vzpomínky a zážitky v komunitě třiceti bezva skautek a skautů a jejich vedoucích.

K táborům neodmyslitelně patří i celotáborová hra na určité téma a na táboře 2021 tomu nebylo jinak. Hru s názvem Tajuplný ostrov měl, opět skvěle, připravenou TAWASUTA. Na čtyři týmy (tyto zhruba totožně silné týmy byly stejné i pro další týmové aktivity) čekala víc jak desítka etap, která procvičila jejich spolupráci, sílu, rychlost i vytrvalost. Účastníci se museli vypořádat např. s luštěním šifry, vařením brambor nebo visem na kládě. Za zmínku stojí i zakončení celotáborovky – magická, a pro někoho strašidelná, noční cesta za pokladem jen za svitu svíček.

Poslední táborový večer tradičně patřil sněmu – velké a pěkné zakončení tábora. Probíhaly obvyklé aktivity jako Boj o skalpy (rodová soutěž) nebo Muž sněmu (soutěž jednotlivců). Netradičně se konaly volby šavanského i mohawského náčelnictva. Tábor byl nakonec pojmenován Táborem deštivých nocí kvůli několika, docela velkým, bouřkám, které jsme zažili (a přežili). Na sněmu též došlo na udělování Březových lístků, orlích per, mistrovství i jedné šlechtické hodnosti – Čivavě byla udělena hodnost sagamor. Poslední zpěv večerní písně, poslední pohled na hvězdnou oblohu, poslední zapnutí se do teplého spacáku, poslední pohled do ohně... Začíná poslední táborová noc.

Nadešla sobota – čas balení, čas loučení, čas odjezdu. Někdo se domů těší, pro většinu je to ale spíše smutný okamžik, kdy musí opustit tábořiště a ostatní táborníky. Úkoly jsou dva, vlastně tři: se všemi se rozloučit, vše si zabalit a co nejlouběji si do hlavy uložit ty nové zážitky z uplynulých dvou týdnů. Během dne se štítecké tábořiště postupně vyprázdní. Odpoledne sice přijedou další táborníci, už to ale budou převážně dospělí. Dětský smích, pokřiky, písně na budiček, před jídlem a večerkou, zpěv třiceti dětí za doprovodu kytary... To vše okolní příroda už neuslyší. Další šavansko- tábor skončil. Tak za rok zas, Šavani a Mohawkové!?

Ga. Imnu

113. SNĚM KMENE SHAWNEE

16. ČERVENCE 2021

Společný sněm kmenů SHAWNEE, MOHAWK a KSIGUDAN

Silný hlas bubnu v rukou šamana Sa. TUWANAKHY svolával bojovníky tří kmenů do sněmovního kruhu ve velkém týpí. Přivedl je wagamed Sa. WYOMING.

Zástupce kmenů, coby ohnivce zapalující sněm, Dana z Ksigudanu, Imnua z Mohawků, Eddie a WATOKNAPU ze Šavanů vyzval k zapálení ohně tradičně větou: „Má Manitou čtvero synů...“ šaman Sa. MIČKINIKWA, který zahájil sněm. Vedl jej šaman TUWANAKHA, o oheň se staral šaman WAKIŠAKA a o hudební doprovod trio KANYATARA, Čivava, Tarzan.

Při zpěvech dostali postupně slovo všichni zástupci svých kmenů a za nás také owachirky družin. Sněm, který je po roce, je opravdu naplněn slovy o tom, co se událo, a to i přes Covid.

Ksigudan přivítal své nové členy – všechny tři děti WAKIŠAKY – WAŠTE. Náš kmen se také rozrostl o další dva bojovníky, či spíše bojovnice. Na táboře zvládly nováčkovskou zkoušku Mrkvička a Oheň – WAŠTE. Byla také vyhlášena Javorová nažka pro starší rody – vyhrála Ra. Čivava před Va. Liškou (2.místo) a Sg. Sedmikráskou (3.místo). Šaman WATOKNAPA vyhlásila také Online aktivitu aneb

podporu v době Covidu. Nejčastěji se účastnili za starší Čivava a za mladší Delfínek.

Šaman MIČKINIKWA mluvil za klan Modré želvy a za RAPO, přičemž přislíbil konání ohniveckého kurzu. Wagamed WYOMING měl letos opět luxusně připravené skalpy – byla zábava i napětí. Prolínaly se postupně programem a zde jsou výsledky:

Skalp Ochranářství získali Mohawkové.

Skalp Zdatnosti získali Mohawkové.

Skalp Táboření získala Káňata.

Skalp Lesní moudrosti získalo společenství mladších rodů Shawnee a Ksigudan.

Agitanovo roucho tak získali Mohawkové.

Šaman Sa. TAWASUTA se ujal slova, když přišlo na řadu vyhlásování táborových soutěží. Na něm byla táborová etapovka – opět skvěle vypracovaná. Sg. Eddie vyhlásila Ledového medvěda – otužování a Zlatou baterku – hlídky. Dredy pak bodování stanů, WAKIŠAKA službu v kuchyni a WATOKNAPA táborové bodování.

Slovo dostal opět TAWASUTA, který má na starost naši pyramidu březových lístků. Na sněmu byly uděleny celkem čtyři a předávající se také prostrídali. Imnu získal 2. stupeň (světle modrý) od TAWASUTY, KANYATARA získal 3. stupeň (tmavomodrý) od Imnua, WATOKNAPA získala 4. stupeň (žlutý) od TAWASUTY a TAWASUTA získal 4 stupeň (žlutý) od TUWANAKHY.

Boj o Muže sněmu měl připravený šaman MIČKINIKWA a tento titul na tomto sněmu získal Dan z Ksigudanu.

Pak přišla důležitá chvíle pro Šavany i Mohawky, protože si oba kmeny musí zvolit nové náčelníctvo. U nás šlo o

degandawidu, kterému vypršelo funkční období. Protože i náčelníci končí brzy její období a přišlo jí rozumnější, aby byl nový náčelník ve své funkci již od září, a ne aby byl případně měněn v listopadu, tak odstoupila také.

Nominování na degandawidu byli Sg. Eddie a Sa. TAWASUTA => vyhrál TAWASUTA.

Nominování na náčelníka byli Sa. TAWASUTA, Sg. Eddie, Sa. MIČKINIKWA a Sa. WATOKNAPA => vyhrála WATOKNAPA, která jmenovala podnáčelníci Sg. Eddie a Dredy.

U Mohawků byl zvolen náčelníkem KANYATARA, degandawidou Samotář a podnáčelníky Imnu a Standa.

Už je po večerce a my se dostáváme k hřebu každého sněmu – udílení OP. Celkem bylo uděleno 86 OP (54 Šavani, 17 Mohawkové, 15 Ksigudan).

Dvě mistrovství získala Čivava, a tak dosáhla šlechtického stupně Sagamor – pasoval ji šaman Sa. TUWANAKHA.

Sněm jsme před půlnocí ukončili Gilwellským kruhem přátelství.

Sa. WATOKNAPA

SLAVNÁ TŘINÁCTKA SHAWNEE

Bodovaní bojovníci:

1.	Sagamor	Sedmikráska	60	OP	2	mistrovství
2.	Sagamor	Čivava	59	OP	2	mistrovství
3.	Gaosed	Vrabčák	47	OP		
4.	Vanata	Liška	52	OP		
5.	Vanata	Korálka	48	OP		
6.	Vanata	IQ	38	OP		
7.	Vanata	Sasanka	28	OP		
8.	Boj.	Bety	16	OP		
9.	Boj.	Čmelák	9	OP		
10.	Boj.	Větvička	7	OP		
11.	Boj.	Oheň	5	OP		
12.	Boj.	Morče	4	OP		
13.	Boj.	Mrkvička	1	OP		

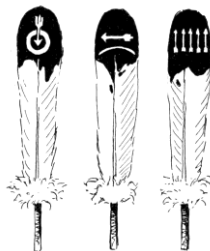
Letošní počet orlích per udělených na táborovém sněmu co do počtu poněkud zaostal za loňskými a předloňskými čísly, ale i tuto skutečnost lze jistě přičíst covidové době-nedobě. Klasická kmenová činnost po většinu roku neprobíhala a málokdo se asi přinutil doma zvednout se ze židle a otevřít si svůj zápisník OP. I přesto došlo v řadách bodovaných bojovníků k jedné důležité události, o níž jste si mohli přečíst v článku pojednávajícím o 113. sněmu kmene, případně ji vidět na vlastní oči. Po delší době byl opět na sněmu pasován nový šlechtic lesní moudrosti! Ano, Čivava má právo od posledního sněmu užívat titul sagamor! O jediné orlí pero jí také unikla nejvyšší příčka ve třináctce bodovaných členů, tu si i nadále drží Sg. Sedmikráska. Bronzovou příčku okupuje Ga. Vrabčák a nutno dodat, že se na ní drží jen díky vyšší hodnotě, Va. Liška má přeci jen o něco více udělených poct. Ono vůbec při pohledu na počet udělených orlích per u našich vanatů je s podivem, že nikdo z nich zatím nezvedl další větvičku při své cestě na bájnou Horu? Zkuste se namísto honby za dalšími a dalšími orlími pery zamyslet,

co vám zbývá splnit na takového gaoseda či rangera. A proč nemyslet rovnou na nejnižší šlechtický stupeň? Vždyť pokud to zvládly hned dvě zástupkyně Káňat, jistě nejde o nepřekonatelnou překážku pro vás ostatní! Dočkáme se na příštím sněmu nějakých dalších pasování?

Pro pořádnou motivaci těch největších dravců uvádíme i celkovou třináctku činných bojovníků kmene:

Činní bojovníci:

1.	Sachem	MIČKINIKWA	241	OP	14	mistrovství
2.	Sachem	WATOKNAPA	132	OP	6	mistrovství
3.	Sachem	WYOMING	130	OP	5	mistrovství
4.	Sachem	AJAGU	94	OP	6	mistrovství
5.	Sachem	TAWASUTA	92	OP	6	mistrovství
6.	Sagamor	Eddie	91	OP	2	mistrovství
7.	Sagamor	Sedmikráska	60	OP	2	mistrovství
8.	Sagamor	Čivava	59	OP	2	mistrovství
9.	Ranger	Lasička	56	OP		
10.	Gaosed	Vrabčák	47	OP		
11.	Vanata	Liška	52	OP		
12.	Vanata	Korálka	48	OP		
13.	Vanata	IQ	38	OP		

Bývaly u Šavanů doby, kdy titul vanata na příčku v celkové třináctce rozhodně nestačil! Tak co, postaráte se o její opětovné povýšení na opravdu prestižní záležitost, na kterou mohou myslet jen ti nejpilnější sběrači větviček?

Držíme vám palce....

Sa. WATOKNAPA, Sa. TAWASUTA

CTH „TAJUPLNÝ OSTROV“

Jak už zmínil ve svém článku o několik stránek dříve Imnu, tématem letošní celotáborovky byl Tajuplný ostrov, respektive dobrodružství, která na něm po svém ztroskotání prožívala skupina chlapců pod vedením svého náčelníka Robina. Hra vznikla před mnoha lety v hlavě někdejšího náčelníka kmene Oswego Řešetlaka a pro náš letošní tábor mi ji poskytnul dlouholetý podporovatel Šavanů šaman TUWANAKHA.

Ano, bylo třeba předělat či zcela změnit několik etap, a to jednak z důvodu odlišných přírodních podmínek na našem tábořišti (no jo, pořádná řeka by se opravdu šikla 😊) a jednak vzhledem k počtu a složení hrajících táborníků, též pojetí závěrečné noční cesty za pokladem mohou vyčítat vyděšení poutníci mé maličkosti, přesto však patří velký dík oběma výše jmenovaným!

Vysoký počet bodovaných táborníků dal letos vzniknout hned čtyřem týmům, v nichž stejně jako loni odvedli velký kus práce ti nejmladší. Opět se však našly černé ovce, které v sobě nedokázaly potlačit přirozenou lenost, přílišný exhibicionismus, případně nadměrné emoce a svůj tým spíše potápěli. Jmenovat nebudu ani jedny, však vy víte 😊

Během jedenácti etap jste se potýkali s nejrůznějšími úkoly od sestavování útrž-

ků zprávy z vylovených lahví, přes dobývání divokých brambor rostoucích na vysokém útesu, mapování ostrova a luštění topografických značek, lov mořských plodů kombinovaný s přestřelkami s konkurenčními posádkami, těžbu zlatých valounků až třeba po přestrojení se v divošském stylu a násled-

ném dorozumívání se se zbytkem týmu jen s pomocí pantomimy. Nevím, jaké okamžiky z oněch jedenácti etap a nočního hledání pokladu utkvělo v paměti vám, ale já se ještě teď usmívám, když si vzpomenu na vachrlatou kocábku Zelených šípů (a klobouk dolů před jejich umístěním, kterého s tou hromadou šrotu v oné etapě dosáhli!), bahenní divošské vzezření Morčete (a WAKIŠAKOVU otázku „Kde to má hlavu?“), zarputilost všech čtyř banditů při zlaté horečce (evidentně i vězení může být pro někoho vyhledávaným ubytováním) anebo na závěrečný výřkot všech týmů (a jedné nejmenované podnáčelnice) nesoucí se v pravidelných intervalech nad potemnělými šátečnými lesy.

Jako vždy nebylo důležité, jak se který tým dostal daleko na ostrovní mapce, ale pro pořádek si připomeňme, že z vítězství se radoval tým Šmoulů, stříbro pro sebe uzmul tým zvaný Zelený šíp, bronzovým leskem zaskvětila Sluníčka a těsně pod bednou zůstali Draci. Závěrečnou „cestu světla a stínů“ i přes tu a tam se povalující či shora padající kosterní pozůstatky zdárně absolvovala všechna družstva, a tak jim bájný strážce podsvětí MLE'EK-O-DEJ vydal něco z tajemství pramene dobré nálady a z kmenového pokladu domorodého kmene POW-A-LEC'CHI-A-FLAA-KAT-S'CHI.

Chtěl bych poděkovat nejen všem účastníkům letošní etapové hry za jejich nadšení a odhodlání, ale také všem v pozadí, bez jejichž pomoci či nápadů by nebylo možné ji v takové podobě zrealizovat. Snad se spolu opět setkáme při nějaké další etapovce 😊

Sa. TAWASUTA

VČELAŘSKÝ ROK

Tábor netábor, prázdniny neprázdniny, včelky žijí svým po staletí zažitým rytmem a nic je z něj nemůže odchýlit. V květnové Kůře jsem se zmiňoval o divokém jarním rozvoji každého jednotlivého včelstva a z něj pramenícímu sklonu k rojení, tedy přirozenému způsobu rozmnožování včelstev. V době, kdy píšu tento článek, se naopak nacházíme v době včelařského podletí. Včely už se reálně připravují na přečkání zimy a pomalu zakládají dlouhověkou generaci, jejímž úkolem není pilná snůška, ale naopak poklidné přečkání zimních měsíců a vyvedení generace nových krátkověkých následnic, které se opět pustí do budování nových voskových buněk na předpřipravených mezistěnách a do snášení nových pylových a medných zásob, koloběh života zkrátka poběží dál. Co se však od oných divokých květnových událostí dělo na naší včelnici?

Především bylo třeba „stabilizovat“ onen zmiňovaný divoký rozvoj. Tedy usadit vyrojené včely či oddělky v jejich nových bydlíštích, které zpočátku sestávaly z jednoho nástavku o devíti rámcích. Tím nejdůležitějším samozřejmě bylo pohlídat, aby každé včelstvo mělo svoji matku, která se, jak jsme si již řekli, při ideálních podmín-

kách po cca pěti dnech vydá na tzv. snubní prolet, během kterého je oplodněna na trubčím shromaždišti zhruba deseti trubci a poté se vrátí do úlu a začne klást do připravených a uklizených buněk nová vajíčka. V této době je vhodné matku barevně označit. Značení matek se provádí hned ze dvou důvodů – jednak se barevně označená matka na rámcích mezi stovkami jiných včel daleko lépe hledá a jednak se tak snáze určí její věk. Ptáte se, jak je to možné? O roku narození každé matky totiž vypovídá barva, kterou je na zádech označena, a to buď speciální fixou anebo nalepením tzv. opalitové značky – barevného kolečka s pořadovým číslem. Bílá barva se pak používá pro roky, jejichž letoopočet končí 1 nebo 6, žlutá pro 2 nebo 7, červená pro 3 nebo 8, zelená pro 4 nebo 9 a modrá pro 5 nebo 0. Pokud by si snad včelař tyto barevné a číselné zákonitosti

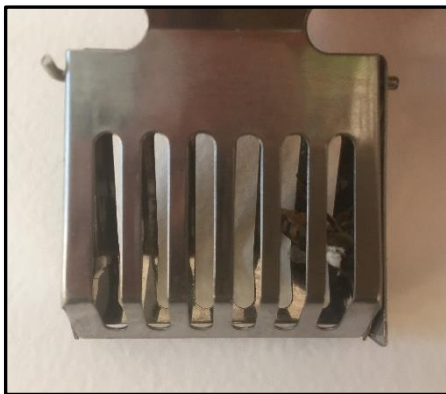
nepomáhal, může buď popatřit na barvu písma, kterou je vyveden název svazového měsíčníku Včelařství, anebo si zapamatovat tzv. mnemotechnickou pomůcku – větu „Bože, Čím Značit Matky?“ a hned bude vědět pořadí, v jakém jdou barvy po sobě 😊

Letos narozené matky se tedy značily barvou bílou a při tomto procesu je třeba dát opravdu pozor, aby matka nedošla jakékoli újmy. Včelař ji musí samozřejmě v úlu nejdříve objevit na některém z rámků, odchytit ji např. s pomocí tzv.

výchytky (široké ploché kleštičky, které mají po stranách podélné mezery právě tak velké, aby jimi vylezly včelí dělnice, nikoli však o něco větší matka) a poté ji přenést pokud možno do uzavřené místnosti, kde si výchytku položí na měkkou látku, přiklopí ji kulatou sítkou s pevným okrajem, výchytku otevře a matku sítkou lehce přitiskne na látkovou podložku (viz fotka vlevo). Tím ji znehybní a hrotem fixy přes sítku jemně leč důkladně označí. Je samozřejmě žádoucí, aby matka celý proces ve

zdraví přežila, byla opět zavřena do výchytky a včas přenesena zpět do úlu (na obrázku vpravo dole již označená matka ve výchytce před přenesením zpět do úlu). Pokud by do něj byla vypuštěna s velkou časovou prodlevou, mohly by o ni dělnice ztratit zájem a z úlu ji vyhnat anebo ji rovnou usmrtit. Pokud se však jedná o matku odchovanou v oplodeňáčku (opravdu miniaturní „úleček“ sloužící jen k odchovu oplodeňené matky) anebo získanou z jiného chovu, je možné ji samozřejmě bezpečně přidat do včelstva, které matku nemá. K tomu slouží tzv. přidávací klícka – povětšinou plastová, do níž je matka uzavřena a východ z této klícky je ucpán medocukrovým těstem. Dělnice toto těsto začnou vykusovat

vat a než se k matce prokoušou a z klícky ji tak po několika hodinách vysvobodí, mají dostatek času, aby si „načichaly“ její feromony a přijaly ji za svou.

Jiný způsob, jak zajistit přítomnost matky, je spojení bezmatečného se včelstvem třeba slabším, které však svoji matku má. I tady samozřejmě hrozí riziko, že se včelstva poperou a sloučení nebude úspěšné. Všechny přidávané včely není možné uzavřít do přidávacích klícek, a tak naši včelařští předchůdci vymysleli jiný rafinovaný postup. Postačí k němu dva listy obyčejných novin, které se rozloží na horní okraj vrchního nástavku otevřeného včelstva a na tento nástavek shora „uzavřený“ novinami se postaví nástavek s přidávaným včelstvem. Včely brzy zjistí, že za novinovou přepážkou se nachází včelstvo jiné a začnou svými kusadly noviny likvidovat. I tentokrát je prokousávání dostatečně dlouhé na to, aby si na sebe obě včelstva zvykla a fungovala nadále společně jako jedno společenství a to už i s (nejlépe již kladoucí) matkou.

Oba popsané postupy jsem si u svých včelek zkusil i já a oba zafungovaly skvěle. Jen jsem se u slučovaného včelstva vyděsil, že jsem v úlu narazil na plíseň, než mi došlo, že se jedná o na drobounké kousíčky rozkousané noviny. Včely je přeměnily na jakési chomáče jemného chmýří, které se povalovaly v podmetu (tedy ve dně úlu), neboť je ještě nestihly vynosit ven 😊

Pokud jde o značení, zde jsem zřejmě nebyl v případě jedné čerstvě vylíhnuté matky dostatečně opatrný, anebo se jednoduše po označení nevrátila z následného snubního proletu, možná cestou narazila na nějakého hladového opeřence či snad na čelní sklo nějakého zběsilého řidiče. Zkrátka jsem ji v úle už nenašel a neobjevil jsem ani žádná nakladená vejíčka. Nakonec i do tohoto úlu

však byla dodána matka nová prostřednictvím rámku s uzavřeným matečníkem z jiného včelstva a v průběhu léta byly nalezeny známky úspěšného kladení ve všech osmi včelstvech na mé zahradě.

V červnu také nadešel okamžik, na který se každoročně těší nejen včelař, ale i jeho věrní zákazníci, zvědavé a mlsné děti z rodiny či ze sousedství a u velkoproducentů medu také finanční úřad.... Ano, mluvíme o vytáčení medu neboli medobraní. První název vystihuje dobře techniku získávání medu z vystavěných a

zanesených rámků, ten druhý pak skutečnost, že včelař svým včelám bere zásoby, které si tyto malé pracantky nashromáždily ke zdárnému přežití bezsnůškové zimy. Jak jim takové odebrané zásoby zase doplníme, o tom se zmíním později. Ze tří včelstev, která byla dostatečně silná, aby jim byly z medníků odebrány rámky na vytáčení, se letos podařilo vytočit dohromady něco přes 40 kilo medu. Pravda, není to zrovna zázrak, zkušený včelař dokáže v dobré sezoně takové množství získat i od jednoho včelstva, ale coby začátečník a s ohledem na letošní chladné a deštivé jaro jsem spokojen. Už vím o některých chybách, na kterých je třeba příští rok zapracovat, a také by měla dostatečně zesílit včelstva nová, tedy ta z letošních rojů a oddělků.

Včelařské jaro a období snůšky tedy skončilo, nastalo podletí a jak jsem už zmínil, včelkám je třeba vrátit odebrané zásoby. Mnozí z vás jistě ví, že se tak děje dodáváním cukerného roztoku. V posledních dnech tedy u nás prakticky nepřetržitě stojí na sporáku dva hrnce, v nichž se pomocí vody a zahřívání rozpouští kilogramy a kilogramy cukru, který je ve formě roztoku naléván do krmítek v úlech. Ta mohou vypadat různě, u mnoha včelařů můžete vidět krmení z obrácených čtyřlitrových zavařovacích sklenic, někdo staví do horního prázdného nástavku plastový kyblík s cukerným roztokem a slámou, díky níž se včely neutopí, já používám plastová kapsová krmítka, která se vsunou do úlu

místo dvou rámků (viz foto vlevo). Včelstvo dokáže pět litrů roztoku z tohoto krmítka zpracovat a uložit do vystavených plástů během necelého dne, a tak je třeba se otáčet, aby tuto práci zvládla odvést ještě letní krátkověká generace včel a nebyla jí zbytečně vyčerpávána ta dlouhověká. Ta totiž, jak už víte, musí veškerou svoji energii věnovat zdárnému přežívání. Zkrátka kolo se točí dál a úkolem včelaře je příliš tomuto přirozenému koloběhu nepřekážet a nenarušit odvěkou rovnováhu 😊

Sa. TAWASUTA

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

Nezištná kamarádká pomoc? Dle předešlých řádků se může zdát, že letošní tábor byl opět naplněn všeobecnou pohodou a bezstarostným užíváním si léta. Ne vše šlo ale tak hladce! Covidová doba si vyžádala mnohá zvláštní opatření, která však také táborovou kasu něco stála. Není tedy divu, že jsme se v polovině tábora zasmušile dívali na její dno 😞 Ve chvíli, kdy mezi sebou vedení losovalo, kdo oznámí ostatním táborníkům okamžité ukončení pobytu z důvodu chybějících financí, ukázal Imnu opravdový charakter! Pravda, lehce pokřivený charakter – jeho návrh změnit strategii opatřování zásob v pravidelné rabování štíteckého obchodu nebyl zprvu nijak bouřlivě vítán, nicméně po pečlivém zvážení situace i ti největší pochybovači uznali, že nejde vlastně o nic jiného než o Imnuovu nezištnou pomoc kamarádům. Tedy nezištnou....jeho totožnost byla zjištěna hned při prvním „nákupu“ a my jen doufáme, že o čistotě svých myšlenek přesvědčí i Okresní soud v Šumperku. Pokud ne, slibujeme, že tě budeme ve výkonu trestu navštěvovat, kamaráde!

Být zapálen pro věc.... Ani druhá zpráva vyčenichaná našimi agenty není zrovna z těch pozitivních. Ale buďte dnes pozitivní, že?! Raději snad ne.... Nyní však už k tématu: Věci se mají dělat naplno a když už něco děláte, je třeba projevit zápal! No jo, ale vysvětlujte to bývalému majiteli lesa za táborem.... Ano, právě tento les byl pro onu věc zapálen. Ale věc to byla veliká! Hobit konečně po asi dvanácti letech v kmeni získal orlí pero „zapálí oheň křesadlem“!!!! Gratulace, Hobite! Příště ale opravdu postačí plameny do výše kolen, ne do výše třiceti metrů....

- ŠATAZPRAS -

PÁR OBRÁZKŮ NAVÍC....

....ANEB PŘEVÁŽNĚ NEVÁŽNĚ....

Ke koloritu našich letních táborů již tradičně patří indiánský oděv a vyrazit na tábor bez něj rovná se téměř společenskému faux pas. Řekne-li se však indiánské ošacení, ne vždy jsou myšleny pouze šaty! Prosíme vedení Mohawků, aby příště tento mluvnický oříšek svým členům důkladně osvětlilo. Ne že by Muchomůrkovi jeho růžové šaty neslušely, ale přece jen se některým citlivějším rodičům po zhlédnutí fotogalerií na kmenovém webu hůře vysvětluje, že se nemusí bát s námi své ratolesti na dva týdny s klidným srdcem pustit....

Že je Eddie výhradní masožravec, to všichni víme. Je-li na táboře k obědu řízek, stojí ve frontě už od svačiny a pro nášup si jde i šestkrát, špekáčků má v týpí pod postelí věnce a chce-li někdo přednostně do hlídky, surfuje si to k ní na pořádné štangli lovečáku a odráží se čabajskými klobásami. Na indiánské výpravě jsme však do ní pod záminkou masových kuliček dostali minirajče! Její výraz hovoří za vše, v pozadí se o ní bojí Vrabčák. Zbytečně – šok po hodině odezněl a na tábor už jela bez vyrážky 😊

Bojovníci rodu Káňat Bety se letos nepodařilo sehnat žádnou prázdninovou brigádu, a protože si opravdu moc chtěla našetřit na zbrusu novou školní aktovku, přišla na táboře se zajímavým podnikatelským záměrem táborové taxislužby. Ceny byly mírné, služba luxusní a prohloupil, kdo ji nezkusil, za to jízdné 27 Kč na kilometr to opravdu stálo! Jen Bety se nám zdála každý večer taková nějaká unavená....

Nezalekla se však žádného břemene, jak vidno, klidně si za krk nechala naložit Kámen! Příště bychom doporučili něco menšího, co takhle nějakého domácího mazlíčka? Třeba Morče?

Nečekaně velký počet účastníků letošního tábora nás postavil před neobvyklý problém – naše týpí nenabízela toliko prostoru pro taková kvanta obyvatel. Řešení se však jako vždy našlo a patrové postele se staly naprostým hitem! Pravda, večer chvíli trvalo, než se spáči nasoukali do všech šesti pater, zato ti výše uložení si velmi pochvalovali onu romantickou vůni ohýnku a nahoru stoupající teplíčko, za kouřovou impregnaci jejich spacáků a oděvů zas dostáváme děkovné dopisy od rodičů ještě tři týdny po táboře. Rádo se stalo 😊

Typická táborová svačina? Čerstvé a osvěžující tropické ovoce mnoha druhů, stoprocentní džusy rozličných příchutí! Jedním slovem nádhera!

Výstavka bohužel byla putovní a po zhlédnutí byla odeslána na další tábor, děti jako vždy dostaly chleba s máslem a holou vodu....

Utrácet za předražené opalovací krémy, repelenty a pleťové masky? Tomuto konzumnímu šílenství řekl Morče na letošním táboře jasně NE a během tábora vyvinul univerzální směs, která plní roli všech výše zmiňovaných přípravků. Nejen že tak ušetřil nemalý obnos, ale naopak zjistil, že po vhodné aplikaci dokáže svou finanční situaci ještě vylepšit. Po setkání se s ním nejeden nicnetušící turista kráčející okolo tábora po červené značce ještě rád položil svoji peněženku na zem a zahájil rychlý úprk směr Štíty. Divíte se?

S PÍSNÍ NA RTU

Čarodějnice z Amesbury (Asonance)

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury.
S jasnýma očima a řečmi pánům navzdory.
Sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná.
A že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil,
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí.
A odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
„Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední, do pekla poletíš!“
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění.
A v noci nad krajinou létává, pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná.
V noci se v černou kočku mění dívka líbezná.
Je třeba jednou pro vždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jak posedlí: „Na šibenici s ní!“
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
„Je přece v knize psáno nenecháš čarodějnici žít,
a před ďáblovým učením, budeš se na pozoru mít!“

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou,
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
„Pohrdám vámi neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!“

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici,
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící.
A ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou.
Zemřela tiše samotná, pod letní oblohou.

HRSTKA ~~VÍTRŮ~~ HUMORU

....Dopis z letního tábora....

Ahoj mami,

náš skautský vedoucí nám povídal, aby jsme napsali rodičům, jestli jste jako viděli ty záplavy v telce a máte o nás strach. My jsme všichni v pořádku. Jen nám to odplavilo jeden stan a dva spacáky. Naštěstí, nikdo z nás se neutopil, neboť jsme právě byli na horách a hledali jsme Jožu. Víš co, prosím tě, zavolej Jožově mámě a řekni jí, že je Jožo v pořádku. Teď nemůže psát, protože má ruku v sádře. Taky bylo super, jak jsme jezdili v záchranářském džípu. Ale Jožu by jsme v té tmě asi nikdy nenašli, kdyby nebylo těch blesků. Náš skautsky vedoucí se na Jožu hněval, protože šel na túru sám a nikomu nic neřekl. Jožo tvrdí, že to řekl, ale bylo to zrovna v době toho požáru, takže ho nikdo neslyšel.

Ostatně, víš, že když naliješ benzin do ohně, že to vybuchne? Mokré dřevo nechtělo vůbec hořet, zato chytil jeden z našich stanů a taky některé naše věci. Honza teď vypadá trochu divně, ale to jen dokud mu nenarostou znovu vlasy. Vrátime se v sobotu, teda jestli se našemu vedoucímu podaří opravit auto. Ta bouračka taky nebyla jeho chyba. Když jsme odjížděli, brzdy byly ještě v pořádku. Vedoucí povídal, že ale máme očekávat, že se na takovém starém autě určitě něco pokazí. Asi proto mu ho nikde nechtěli pojistit. Ale my si myslíme, že je to skvělé auto. Našemu vedoucímu vůbec nevadilo, že jsme mu ho zašpinili a když bylo vedro, vozili jsme se na zadním nárazníku. Úplně nejlepší je, když se v takovém autě vozí deset lidí. Vedoucí nám také dovolil, aby jsme šoférovali a ti, co už se nevešli do auta, byli v přívěsu. Tak jsme jezdili, dokavad nám to policajt nezakázal. Náš vedoucí je fakt super chlapík. Teď učí řídit Tomáše. Ale už ho nechává jezdit jen na horských cestách, kde není provoz, ale jen nákladáky, co vozí dřevo.

Včera jsem nad Davidem vyhrál oběd, protože jsme se vsadili, jestli Joska po tom

žihadle upadne do bezvědomí nebo ne. Joska tvrdil, že je to jen vosa, a já říkal, že je to sršeň a vyhrál jsem! Vedoucí se na nás ale trochu zlobil, že jsme měli Josku odvézt k doktorovi hned a nečekat až omdlí. Ale zase nás pochválil, jaký jsme udělali skvělý nosítka ze dřeva a že jsme se nesázeli o peníze. To ale ani nešlo, protože jsme se ze všech našich peněz složili na pokutu pro toho policajta. Dnes ráno všichni kluci skákali ze skal do jezera a potom měli jezero přeplavat. Ale protože já neumím plavat a Míša se bál, že se utopí, tak nám vedoucí dal kanoe, aby jsme se přeplavili. V jezeře ještě plavalo dřevo, co tam naplavily ty povodně. Vedoucí nám ani nedal záchranné vesty, ale nechtěli jsme ho otravovat, protože opravoval auto.

Víš co? Všichni jsme dostali odznak za kurz první pomoci. To bylo, když se David potápěl v jezeře a pořezal si ruku. A kromě toho, já a Vláďa jsme dostali vyrážku. Náš vedoucí povídal, že to je asi otrava z toho zkaženého kuřete. On povídal, že takovou podobnou vyrážku dostal ze stravy ve vedení. Já jsme rád, že se odtamtud dostal a stal se našim skautským vedoucím. Povídal, že za ten čas, co tam byl, zjistil, jak se stát lepším. Ted už ale musím jít. Jdeme do města poslat pohledy a koupit náboje. Neboj se o nás. Máme se dobře.

Tvůj Vítá

P.S. už umím házet nožem líp než Petr!

JAVOROVÁ NAŽKA 2020/2021 – KONEČNÉ POŘADÍ

Bodování starších

1. místo	Ra. Čivava	2735 bodů	Káňata
2. místo	Va. Liška	2667 bodů	Vlci
3. místo	Sg. Sedmikráska	2589 bodů	Káňata
4. místo	Va. Korálka	2575 bodů	Vlci
5. místo	Ga. Vrabčák	2473 bodů	Káňata
6. místo	boj. Bety	2377 bodů	Káňata
7. místo	boj. Morče	2162 bodů	Vlci
8. místo	Va. IQ	2032 bodů	Vlci
9. místo	Va. Sasanka	1931 bodů	Káňata
10. místo	Va. Koloušek	495 bodů	Káňata
11. místo	hledač Padák	476 bodů	Vlci
12. místo	boj. Čmelák	157 bodů	Vlci

Bodování mladších

1. místo	hledač Honzík	1457 bodů	Medvědi
2. místo	hledač Beruška	1394 bodů	Sovy
3. místo	hledač Mrkvička	1341 bodů	Sovy
4. místo	boj. Větvíčka	1334 bodů	Sovy
5. místo	hledač Očko	1266 bodů	Koníci
6. místo	hledač Sýček	1242 bodů	Koníci
7. místo	hledač Beran	1231 bodů	Sovy
8. místo	hledač Drozdík	1157 bodů	Medvědi
9. místo	hledač Motýlek	1089 bodů	Koníci
10. místo	hledač Delfín	1059 bodů	Sovy
11. místo	hledač Kachnička	965 bodů	Medvědi
12. místo	hledač Jitřenka	929 bodů	Medvědi
13. místo	hledač Rváč	795 bodů	Medvědi
14. místo	hledač Samuel	438 bodů	Medvědi
15. místo	hledač Střela	325 bodů	Medvědi
16. místo	hledač Štěpánek	138 bodů	Koníci
17.-18. místo	hledač Nikolka	130 bodů	Koníci
17.-18. místo	hledač Šárka	130 bodů	Koníci
19. místo	hledač Evička	122 bodů	Koníci
20. místo	hledač Nikinka	100 bodů	Koníci

OBSAH 299. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
Předtáborová brigáda a indiánská výprava (Sg. Čivava)	str. 3-4
Zakončovačka (Sg. Sedmíkráska)	str. 5
Tábor deštivých nocí (Ga. Imnu)	str. 6-7
113. sněm kmene Shawnee (Sa. WATOKNAPA)	str. 8-10
Slavná třináctka Shawnee (Sa. WATOKNAPA, Sa. TAWASUTA)	str. 11-12
CTH „Tajuplný ostrov“ (Sa. TAWASUTA)	str. 13-14
Včelařský rok (Sa. TAWASUTA)	str. 15-18
Šatazpras vyčenichal (Sa. TAWASUTA)	str. 19
Pár obrázků navíc.... (Sa. TAWASUTA)	str. 20-22
S písní na rtu (Sa. TAWASUTA)	str. 23-24
Hrстка humoru (Sa. TAWASUTA)	str. 25-26
Javorová nažka 2020/2021 – konečné pořadí (Sa. WATOKNAPA)	str. 27

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Náčelník kmene: watoknapa@centrum.cz, tel. 773 299 014 (WATOKNAPA)

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají každé pondělí v 16:30-18:00 (Medvědi) a pátek v 16:00-18:00 (Vlci) na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě) ve čtvrtek 16:00-18:00 (Sovy) a v pátek 16:00-18:00 (Kánata) a 16:30-18:00 (Koníci). Rádi vás uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně v některý z uvedených časů nebo kontaktujte náčelníci (telefon a email výše)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 8.8.2021.